

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114215785
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114215785.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, Bratislava, zastúpený: Bobák, Bolová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: T. C., W.. XX.XX.XXXX, W. XXXX/X, M., o zaplatenie 420,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 104,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 104,18 Eur od 26.01.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

III. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 19.05.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.06.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 420,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 420,18 Eur od 26.01.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že v zmysle zmlúv č. A0034495 a č. A4842919 vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX E. XXXXXXXXXX. Návrhom sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 5800 XpressMusic (vo výške 261 Eur) a Huawei E1752 USB modem (vo výške 55 Eur). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú škodu spôsobil odporca navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 214,18 Eur vyfakturovaných v období od 2012/10 - 2012/12. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 110 Eur.

Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 26.01.2013.

Odporca sa vo veci vyjadril tak, že si je vedomý dlhu a žiadal súd, aby mu povolil tento dlh splácať v splátkach po 42 Eur mesačne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 19.05.2014, s vyjadrením odporcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 29.09.2014, s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o poskytovaní služieb GSM zo dňa 17.11.1999, dodatkom k zmluve o pripojení - č. zmluvy A 0034495 zo dňa 16.10.2009, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve, Zmluvou o pripojení zo dňa 12.01.2010, Dodatkom k zmluve o pripojení - č. zmluvy A 4842919 zo dňa 12.01.2010, príloha č. 1 dodatku k zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013, faktúrami č. 2168630214, č. 2168631220, č. 2172194244, č. 2172192865, č. 2175715869, č. 2175717247, so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), ako aj s ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca dňa 17.11.1999 uzavreli Zmluvu o poskytnutí služieb GSM č. A0034495, v zmysle ktorej bola odporcovi poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Globtel 50 a dňa 16.10.2009 uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení č. A0034495, v zmysle ktorého odporca odkúpil koncové telekomunikačné zariadenie Nokia 5800 XpressMusic za kúpnu cenu 59,00 Eur a zároveň sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, dňa 12.01.2010 uzavreli Zmluvu o pripojení č. A4842919, v zmysle ktorej bola odporcovi poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Mobilný Orange Oninternet Klasik a dňa 12.01.2010 uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení č. A4842919, v zmysle ktorého odporca odkúpil koncové telekomunikačné zariadenie Huawei E1752 USB modem za kúpnu cenu 5,00 Eur a zároveň sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 214,18 Eur a na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 361,00 Eur (nesprávne uvedená suma) najneskôr do 25.01.2013. Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o pripojení sú všeobecné podmienky.

V konaní si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrou č. 2168630214 splatnou dňa 15.10.2012 na sumu 49,99 Eur, faktúrou č. 2168631220 splatnou dňa 15.10.2012 na sumu 84,90 Eur, faktúrou č. 2172194244 splatnou dňa 16.11.2012 na sumu 55,28 Eur, faktúrou č. 2172192865 splatnou dňa 16.11.2012 na sumu 16,56 Eur, faktúrou č. 2175715869 splatnou dňa 15.12.2012 na sumu 3,98 Eur a faktúrou č. 2175717247 splatnou dňa 15.12.2012 na sumu 12,16 Eur (súčet súm všetkých faktúr je vyšší ako navrhovateľ žiada).

Okrem súm vyúčtovaných uvedenými faktúrami navrhovateľ žiadal aj zaplatenie náhrady škody v sume 316,00 Eur (v návrhu uviedol sumu 361 Eur) ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu 320,00 Eur a jeho akciovou cenou 59,00 Eur a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia 60,00 Eur a jeho akciovou cenou 5,00 Eur, pričom dôvodom uplatneného nároku na náhradu škody malo byť porušenie povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, resp. dodatku zmluvy (ďalej len „zák.č. 610/2003 Z.z.“), účastník je povinný

platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvy o pripojení (ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky), z ktorých navrhovateľovi vyplývala povinnosť poskytovať odporcovi elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporca si svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 6 bod 6.2 písm. b) všeobecných podmienok, a síce uhrádzať navrhovateľovi cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nesplnil v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami za dôvodný v sume 104,18 Eur, nakoľko odporca zaplatil sumu 110,00 Eur (čiže zo sumy 214,18 Eur odpočítal sumu 110,00 Eur i keď ako už bolo vyššie uvedené súčet súm uvedených vo faktúrach je vyšší ako navrhovateľ žiadal), a preto mu v uvedenej časti vyhovel súc viazaný návrhom navrhovateľa.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť istiny, ktorou je navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 316,00 Eur, tento nárok súd považoval za nedôvodný, a preto v tejto časti návrh zamietol.

Navrhovateľ sa náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 OZ. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ potom ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie o dojednanej zmluvnej pokute bolo pre jeho neprijateľnosť vyhlásené za neprípustné (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011) a je tu daná podľa § 53a OZ povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných zariadení a ich akciovou cenou.

Skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Občiansky zákonník nedeľnuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Uvedený nárok nebolo možné navrhovateľovi priznať, vzhľadom na skutočnosť, že súd nemal preukázané všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti, konkrétne vznik škody (existencia škody), resp. jej výšku a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, v tomto prípade porušením zmluvnej povinnosti a spôsobením škody. Je nepochybné, že odporca porušil svoju povinnosť - platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, ale porušenie tejto povinnosti nevedlo ku vzniku škody. Išlo totiž o porušenie zmluvnej povinnosti a bolo vecou oboch strán, ako si plnenie zo zmluvy ocenia a podporne zabezpečia. Stanovenie ceny telefónu/telekomunikačného zariadenia má vzťah k zvolenému programu služieb, ku ktorému sa účastník - odporca zaviazal (napr. nepožiadat' o zníženie programu). Súčasťou dojednaní bolo aj určenie výšky zľavy. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Zabezpečovanou povinnosťou je v tomto zmysle násobok povinných mesačných platieb. Prejavom vôle navrhovateľa v súlade s jeho právami pri porušení povinnosti dlžníka bolo odstúpenie od zmluvy s priamym dôsledkom na jeho právo na mesačné úhrady dojednané sčasti paušálne bez ohľadu na využívanie telefónu. Tým, že účastníci uzavreli o kúpe mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia zmluvu, tak pre konkrétnu kúpu je smerodajná dojednaná kúpna cena a žiadna iná. Kupujúci nemohol spôsobiť predávajúcemu škodu počítanú z hodnoty mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia svojím ďalším správaním, keďže navrhovateľ ako predávajúci mal právo na zaplatenie konečnej kúpnej ceny za telefón/telekomunikačné zariadenie podľa zmluvného dojednanja, nie bežnej maloobchodnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní dodatku k zmluve o pripojení riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol odporcovi zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí.

Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatku s odporcom dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Naviac, navrhovateľ v konaní dostatočne nepreukázal výšku uplatňovanej škody v sume 316,00 Eur, ktorá mala podľa jeho tvrdenia predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Listinný dôkaz o predajnej cene telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase vzniku zmluvného vzťahu, ktorým je výťažok z intranetového portálu navrhovateľa označený ako „Detaily k SOS“, na ktorom sú uvedené detaily týkajúce sa akcie ponúknuť odporcovi - názov akcie, trvanie akcie, vybraný typ MT, akciová cena, predajná cena, zmluvná pokuta, doba viazanosti a dátum, od ktorého je možné získať výmenu, nie je dostatočný objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase vzniku zmluvného vzťahu. Tiež je zrejmé, že keď odporca po dobu niekoľkých mesiacov od vzniku zmluvného vzťahu uhrádzal ceny za poskytované služby vrátane platieb za zvolený účastnícky program, tvrdená škoda (ak by sa o škodu skutočne jednalo) nemohla navrhovateľovi vzniknúť v takej istej výške, ako by tomu bolo, keby odporca neuhrádzal platby za poskytované služby už od začiatku zmluvného vzťahu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd navrhovateľovi právo na náhradu škody spolu s príslušným úrokom z omeškania od odporcu nepriznal a v tejto časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v lehote do 25.01.2013, čím poskytol odporcovi dlhšiu lehotu splatnosti ako bola uvedená vo vyššie uvedených faktúrach. Odporca sa tak preukázateľne ocitol s plnením ceny za elektronické komunikačné služby v sume 104,18 Eur v omeškaní dňa 26.01.2013. Keďže odporca záväzok včas a riadne neuhradil, vznikol navrhovateľovi nárok požadovať od odporcu popri plnení istiny vo výške 104,18 Eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania odporcu bola základná úroková sadzba určená ECB 1,5%, súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 104,18 Eur vo výške 8,75% (0,75% + 8) ročne odo dňa 26.01.2013 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej žiadal zaplatenie sumy 104,18 Eur s príslušenstvom za dôvodný, a preto mu vyhovel, a v časti, v ktorej žiadal zaplatenie sumy 316,00 Eur (náhrada škody) s príslušenstvom za nedôvodný, a preto ho zamietol.

Podľa ustanovenia § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd v zmysle § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže určiť, že peňažné plnenie sa vykoná v splátkach. Takto súd však neučinil, nakoľko odporca žiadosť o splátkový kalendár riadne neodôvodnil a tiež vzhľadom na skutočnosť, že súd priznal navrhovateľovi len sumu 104,18 Eur (a nie sumu 420,18 Eur).

Súčasťou rozsudku je i výrok súdu o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ i odporca mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom pomer úspechu a neúspechu odporcu vo vzťahu k žalovanej sume 420,18 Eur prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a predstavuje hodnotu 50 % (úspech zhruba 75 % (316 Eur), neúspech 25 % (104,18 Eur), v ktorej miere mu vzniklo i právo na čiastočnú náhradu trov konania. Nakoľko si však trovy konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.